N°. 231. 1854.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . *f* 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegelregt daaronder begrepen.

DINGSDAG 21 FEBRUARIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet.**
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . „ 5.00.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement *f* 70, Ned. Cour.

De Kerkelijke Courant vervolgt in N°. 7 hare beschouwingen over het nieuwe *Ontwerp van wet tot regeling van het Armbestuur*, en zegt daarvan o. a.:

„De vrijheid der diakoniën, in het eene artikel gehuldigd, „wordt in het andere aan banden gelegd en aan den staat eene „voogdijschap over kerkelijke instellingen gelaten, strijdig met „de vrijheid, die de kerk geniet.

„'t Komt hier op 't beginsel aan.

„Of de staat tot meerder of tot minder verpligt is, natuurlijk, „aan de daarbij betrokkenen niet onverschillig: maar dat meer„dere of mindere komt niet in aanmerking, bij de vraag, of „de staat verpligten kan.

„Wil de regering opgave, en zij mag die willen, welnu, dan „zij de gevraagde opgave zoo min omslagtig, als maar eenigzins „mogelijk is.

„Niet alle menschen dweepen met statistiek.

„Dan worde vooral die opgave niet afgedwongen, maar be„leefdelijk gevraagd; dan verpligte de regering niet, maar „noodige zij uit.

„'t Is den menschen volstrekt niet onverschillig, hoe men hen „aanspreekt en wij gelooven, dat waar de diakonien niet op „hoogen toon, maar beleefdelijk worden uitgenoodigd, de re„gering haar doel beter zal bereiken, dan met boeteoplegging „en straf; vooral (en daar mag wel op worden gelet) als de re„gering er voor zorgt, dat de diakonien weten, dat zij *aan haar* „en *niet ten behoeve van den burgemeester* de opgave doen."

Men ziet op welk eene mate van medewerking de plaatselijke overheid van de kerkelijke zijde rekenen kan, en in hoever het haar mogelijk zal worden gemaakt, om art. 21 van het wetsontwerp in acht te nemen.

De Fakkel zegt in N°. 7:

„Er zijn geruchten in omloop, dat men het voornemen zoude hebben, om, door algemeene petitiën aan Z. M. den Koning, Hoogstdenzelven kenbaar te doen worden, de regtmatige bezwaren en klagten der Protestanten hier te lande, tegen het niet getrouw nakomen door de tegenwoordige Ministers, van hun in April des vorigen jaars gegeven manifest."

De Arnhemsche Courant heeft reeds in een artikel, het conversie-plan van den heer VAN HALL besproken. In dat artikel wordt gewezen op de zonderlinge omstandigheid, dat in Februarij de schatkist van goud overvloeit, terwijl het Ministerie in December verklaarde, dat er wel een deficit kon ontstaan!!

„In de eerste plaats eene zeer aangename verrassing, „door de mededeeling van den zeer gunstigen staat onzer „finantiën. Zekerlijk koesterde men goede verwachtingen „van onze schatkist, — maar toch, zij waren merkelijk „getemperd door de beschouwingen, door den Minister „van Finantiën, zoowel in zijne Memorie van Beant„woording op het voorstel der negen leden, als in zijne „redevoering, in de zitting van 20 Dec. geuit. De voor„stellers beweerden, dat de schatkist wel een offer van „16 tonnen aan het algemeen [illegible] brengen, zonder dat „men voor stremming in de dienst bevreesd behoefde „te zijn, en zij poogden dit door cijfers te staven. Maar „de Minister sprak het tegen, en berekende dat men „hoogstens zou mogen hopen op een overschot van „*f* 325,565.62 (*), met dit gevolg: „dat als men van de „schatkist een offer wilde vergen van 16½ ton gouds, de „vrees bestaat, dat het jaar 1854 met *een werkelijk deficit* „zal sluiten." — De meerderheid der vertegenwoordigers „hechtten hun zegel aan die verklaring, en in de ver„schillende redevoeringen vindt men het gestaafd, dat „inderdaad de nog te wachten uitgaven, niet alleen de „overschotten zouden absorberen, maar een te-kort zou„den doen ontstaan.

„Onder dezen indruk werden in December de discus„siën gesloten, en traden wij het nieuwe jaar in. Maar „ziet — eensklaps zijn al die sombere wolken verdwenen „en lacht eene vrolijke zon aan onzen finantiëlen hemel. „Het blijkt, dat de negen voorstellers niet alleen gelijk „hadden, maar met hunne matige berekeningen *verre* „*beneden de waarheid* zijn gebleven. Dit is eene aangename „verrassing.

„Waarlijk, zoo de afgetreden Minister van Finantiën, „in de maand December, [illegible] en niet na„mens de Regering had gesproken, en zoo de Minister „van Justitie hem niet ijverig in zijne beweringen had „ondersteund, — men zou geneigd zijn te gelooven, „dat hij door een of ander zwartgallig buralist ware „misleid geworden. Maar, wat daarvan zij: wij zijn ver„rast door de gunstige uitzigten, die *thans* de Regering „opent, en welke van dien aard zijn, dat zij *ondanks* „*de noodzakelijke verhooging van uitgaven* zou overgaan „tot het doen van uitgebreide voorstellen tot verminde„ring van belasting, zoo de gespannen staat van zaken „in Europa dit niet ontraadde.

„Heeft het, tusschen December en nu, goud geregend „in 's Gravenhage? — Och neen, de staat van zaken is „volmaakt dezelfde; alleen het *standpunt der beschouwing* „is veranderd. *Thans* laat men een helder licht vallen „op de voorwerpen, die men *toen* met een somber floers „bedekte.

„Wij verzoeken onze lezers wel te willen letten op de „moraal van dit tafereel. Zij kan dikwerf hare toepassing „vinden, en ons leeren, dat wij ons niet te ras laten „medeslepen door sombere voorstellingen; — maar naauw„keurig moeten acht geven op *welk standpunt* de voor„steller zich plaatst."

Wat de *Arnhemsche Ct.* noemt „verrassing" zal ongetwijfeld wel slaan op de verandering der decoratien, en niet op het *feit*, dat geopenbaard is. Het zal haar, evenmin als aan ons zijn ontgaan, dat de toestand in December *even gunstig* was als op dit oogenblik; zij doet het dan ook gevoelen; de *mededeelingen* van den heer VAN HALL bieden dan ook geenerlei verrassing aan.

Des te grooter is die „verrassing" evenwel, als men daarop let, dat het April-Ministerie gedwongen wordt in Februarij te erkennen, dat al wat ten aanzien van de finantien des Rijks in December verteld, en door vuistslagen bezegeld werd, den toets der waarheid niet kan doorstaan!

Voor de constitutionnele partij eene „aangename verrassing"; want men zal er het eerste bewijs in vinden van welke zijde de waarheid en de opregtheid is geweest. De tijd zal leeren, of de „tegenovergestelde rigting" lang tegen dusdanige „aangename verrassingen" bestand zal zijn.

In het *Weekblad voor de Burgerlijke Administratie* n°. 244 leest men over de *afschaffing van kermissen* het volgende uit een ingezonden stuk:

„Schaf vrij af de aloude kermis of jaarmarkt, gij „kunt niet verhinderen, dat op den gewonen tijd het „bezoek van herbergen, tapperijen enz. plaats heeft en „in alle voor het publiek openstaande gebouwen de „gedachtenis aan de kermis wordt levendig gehouden, „tenzij bij eene plaatselijke verordening in het alge„meen de openbare vermakelijkheden op elken anderen „dag en ieder jaargetijde door dezelfde maatregelen van „politie worden beheerscht.

„Schaf vrij af de kermis; maar hoe zult gij het plan „tegengaan, om gedurende de dagen, waarop kermis „gehouden werd, op eigen of gehuurd erf, een poffer„tjeskraam op te slaan of in eene daartoe geschikte „woning aan de openbare straat een beroep uit te „oefenen, dat door geene plaatselijke verordening mag „worden belemmerd?

„Schaf vrij af de kermis en verbied het houden van „openbare vertooningen, het openen van tapperijen op „bepaalde dagen, bijv. des Zondags, maar het zooge„naamde kermishouden zal niet verkwijnen of ophou„den; omdat men niet zelden ondervond, dat de be„langhebbende herbergier zich de opoffering van eene „politie-boete getroostte, die door het bezoek der ker„misgangers ruim vergoed werd.

„Schaf vrij de kermis af, maar het bezoek der open„bare godsdienstoefeningen zal er niet door aangroei„jen. Dergelijke preventieve maatregelen bewerken de „zedelijkheid niet. De bevordering van goede zeden „gaat niet van buiten naar binnen, maar als de ker„kelijke mannen hunnen invloed op de menigte zoodanig „kunnen gebruiken, dat elke openbare vermakelijkheid „niet uitsluitend met zedeloosheid gepaard gaat, zal „het nadeel der kermis van zelf wijken; nu achten wij „dat tal van adressen een wanhopig middel, om het „onvermogen van zedelijk overwigt te bemantelen."

Nederlanderachtigheden.

De Nederlander schijnt sedert de uitspraak van het klassikaal bestuur van Amsterdam, in zake Ds. Meijboom, in eene opgewonden stemming te verkeeren, waardoor men gevaar loopt zich woorden te laten ontvallen, die minder voorzigtig de geheimen van het hart verraden.

Zoo leest men in No. 1115.

„Die uitspraak zal, *wanneer ze wordt bevestigd*, krach„tig kunnen *mede*werken om in de Nederlandsche Her„vormde kerk *de crisis te verhaasten*, welke sedert jaren „*door overmoed* aan den eenen en *lijdelijkheid* aan den „anderen kant, voorbereid werd."

Wij vinden hier *vooreesrt* een wenk of eene bedreiging dat de zaak *in hooger beroep* wordt beslist; — maar dus ook eene erkentenis der bevoegdheid van een opvolgend hooger kerkbestuur tot beslissing.

Wij treffen hier *ten tweede* eene intimidatie aan, dat, zoo de uitspraak in hooger beroep bevestigd wordt, eene crisis in aantogt geraakt, welke een revolutionnair karakter heeft.

Wij merkten *ten derde* op, dat het zaad der revolutie reeds aanwezig was vóór de uitspraak; maar de ontwikkeling nu zal worden verhaast.

Wij zien *eindelijk* nu beleden, wat vroeger [illegible] en als een verwijt aangemerkt, dat *lijdelijkheid* of liever *werkeloosheid* het eigenaardig kenmerk is der anti-revolutionnaire partij. De naar Noord-Amerika vertrokken predikant, Ds. Scholte, heeft in zijn afscheidswoord die werkeloosheid niet in woorden of bespiegelingen, maar in consequent handelen tot een verwijt gemaakt; en van daar dat de afscheiding of de consequente verwezenlijking van het orthodoxe-confessioneel beginsel in de partij van „*de Nederlander*" geen navolgers vond.

De Nederlander spreekt in n°. 1116 over het *tegenwoordig* Ministerie het vonnis der veroordeeling uit:

„Ondanks de leus eener *tegenovergestelde* rigting, wordt de *eenzelvigheid in beginsel* van dit kabinet met het vorig Ministerie telkens meer openbaar."

„Bij de optreding van het vorig bewind in November 1849 werden de Ministeriën de Kempenaer en Thorbecke in hun *politieke verwantschap* beschouwd."

„Wij kunnen niet langer voorbijzien, dat dezelfde *familietrek* in de verklaringen en maatregelen ook van *dit* Ministerie telkens meer aan het licht komt."

„Het gejuich der vrijzinnige bladen, van *de Grondwet* bij voorbeeld, is niet onverklaarbaar."

„Voeg er thans bij dat in de voordragt op het *Armbestuur*, onder vele verbeteringen, echter de kiem eener wettelijke regeling der kerkelijke en bijzondere liefdadigheid bewaard is."

„Het baat niet veel gewag te maken van de *verscheidenheid* eener rigting, waarmeê men in grondbeginsel *homogeen* is."

„Wij waren met de leerstellingen en antecedenten der leden van het *Ministerie* bekend. Desniettemin hadden wij, aan den oorsprong van dit *conservatief* vrijzinnig bewind gedachtig, in sommige praktikale uitkomsten althans, op eene nationale tint rekening gemaakt. Zou het eene volkomen misrekening geweest zijn?"

Wij twijfelen daaraan geenszins, [illegible] zich niet bestand mogt achten, om [illegible] guizing te dragen, die het vorig Ministerie [illegible] zijde der anti-revolutionaire partij ondervond [illegible] gemeenschap aan Eenzelvigheid van beginsel [illegible] hetzelfde lot.

De Nederlander blijft in n°. 1117 met drieste onbeschaamdheid beweren, dat bepaaldelijk onder het vorig Ministerie met de vacature te Leiden, van den theologischen leerstoel geweerd zijn zij, die bij uitnemendheid als voorstanders van het geloof en van het regt der gemeente bekend staan, 't geen als partijdige miskenning van onbetwistbare verdiensten en als ergerlijk heulen met de vijanden der Kerk zou kunnen worden beschouwd.

Het feit, waarop gedoeld wordt, betreft de benoeming van Prof. Niermeijer.

(*) Zie de zitting van 20 December jl. bijblad bladz. 512.

Nogtans is het opmerkelijk, uit de herhaalde beroepingen tot zijn opvolger te Wemeldinge te mogen besluiten, tot welk[illegible] rigting die gemeente, die hem lief had, behoort.

Nogtans schijnt men te Leiden hem, zelfs bij de orthodoxe rigting, als voorstander van het geloof en van het regt der gemeente, aan te hangen.

Is het niet wrevel en hartstogt tegen het Ministerie Thorbecke, waardoor het oordeel wordt verblind?

De heer J. B. heeft zich in No. 1118 van *de Nederlander* verschoond van de wederlegging der bedenkingen die tegen zijne financiële beschouwingen in *de Grondwet* zijn ingebragt. Wij eerbiedigen de redenen, die op zulk eene humane wijze worden kenbaar gemaakt. De heer J. B. schijnt niet opgemerkt te hebben, dat de Redactie van «*de Nederlander*» in No. 1089 de mededeeling onzer bedenkingen heeft uitgelokt; nu de heer J. B. verklaart, niet te wenschen, «dat hij met de geheele strekking van eenig «dagblad of partij hoegenaamd vereenzelvigd worde,» kunnen zijne finantiële beschouwingen niet meer als een deel der anti-revolutionnaire gevoelens worden aangemerkt, gelijk wij ook nimmer den heer J. B. als anti-revolutionnair hebben herkend. Zou ook eene zekere soort van anti-Thorbeckianisme hem aan *de Nederlander* hebben verbonden?

Ofschoon wij dus liefst eene wederlegging van den heer J. B. hadden gewacht, blijven wij nu toch verlangend uitzien, wat de financiële kennis der Redactie van *de Nederlander* zal antwoorden. Blijft dat antwoord achterwege, de waardigheid van dat blad zal er slechts door lijden.

De Nederlander beroept zich in de laatste dagen op hetgeen Ds. Molenaar in 1827 heeft geschreven.

Na verloop van 26 à 27 jaren kan het zijn nut hebben, om daardoor eenigen invloed bij den Haagschen kerkeraad te verkrijgen.

Het onlangs uitgebragte beroep evenwel getuigt van het onvermogen der anti-revolutionnaire partij, om dien invloed uit te oefenen.

De stelling van Ds. MOLENAAR wordt door zulke herinneringen niet gunstiger.

De zedelijke onmagt der anti-revolutionnaire partij is op nieuw gebleken. Zal het middel van protest tegen den beroepen leeraar met gunstig gevolg weder worden aangewend, om het regt der gemeente te handhaven?

Hoogst opmerkelijk is het lot, dat de anti-revolutionnaire partij wedervaart.

Geen Theol. Prof. in Utrecht, waar de April-beweging begon. Ds. MEYBOOM te Amsterdam, waar zij in haar kracht zich vertoonde.

CHRISTOPHILUS te 's Gravenhage, waar de Aprilbeweging werd gekroond.

Buitenland.

TURKIJE.

Wij vangen heden aan met de mededeeling van het gewigtige telegrafische berigt uit Parijs, van gisteren, Zondag morgen, houdende dat de *Moniteur* aankondigt, dat het antwoord van den Czaar op het schrijven van Keizer Napoleon, sedert eenige dagen van Petersburg verwacht, Zaturdag jl. te Parijs is ontvangen. KEIZER NICOLAAS NEEMT DE VOORSTELLEN TOT SCHIKKING, DIE HEM AANGEBODEN WAREN, NIET AAN.

Vrijdag avond jl. hebben in het Lagerhuis de interpellatien over het Oostersche vraagstuk plaats gehad. Het meest belangrijke dier zitting heeft bestaan in de ophelderingen van Lord John Russell. Met leedwezen zien wij ons, uit plaatsgebrek, verpligt, ons te bepalen tot het geven van een kort overzigt zijner merkwaardige rede. Die rede heeft de goedkeuring van het geheele Huis, zelfs van de oppositie mogen wegdragen. Lord John Russell heeft in zijne redevoering jegens Rusland zulke scherpe uitdrukkingen gebezigd, die duidelijk aantoonen, hoe groot de tegenwoordige spanning in Engeland is. Bij elke krachtige uitdrukking, bij elke oorlogzuchtige zinsnede daverde het Huis van toejuichingen. Na het berigt uit Parijs, na de rede van Lord John Russell kan men, wij zeggen het met leedwezen, de mogelijkheid van eene vredelievende schikking niet meer onderstellen. Die Lord heeft dan ook niet geaarzeld, te verklaren, dat, wat hem betreft, hij daaraan geen geloof meer sloeg. Hij heeft het gedrag van Rusland van kwade trouw beschuldigd; hij heeft gezegd, dat Rusland de Westersche mogendheden vrijwillig heeft willen misleiden. Ten opzigte van het gebeurde bij Sinope heeft de Lord te kennen gegeven, dat eene Regering, die Te Deum's deed zingen, en die als eene schitterende overwinning deed vieren eene vernieling, waar zeer groote krachten, zonder roem en bijkans zonder gevaar, eene vloot deden verwoesten, welke bij vergelijking van de tegenoverstaande magt zeer zwak was, — dat zulk eene Regering hem, Minister, den grootsten afkeer inboezemde. De Lord heeft den Czaar genoemd een overmoedige aanrander en overweldiger.

Uit deze voorbeelden kan men den algemeenen toon der rede beoordeelen. In het eerste gedeelte van zijn antwoord op de interpellatiën, heeft de Minister een geschiedkundig overzigt van het vraagstuk gegeven en het van den oorsprong af opgehaald. Die gebeurtenissen zijn bekend. Het eenige nieuwe punt, dat men in dit overzigt aantreft, is de verklaring eenigen tijd voor de vernieling van Sinope gedaan, dat de gezanten van Frankrijk en Engeland besloten hadden, dat eenige schepen der vereenigde vloot in de Zwarte zee zouden binnenloopen, ware dit geschied de vernieling der Turksch-Egyptische vloot zou voorgekomen zijn.

Bevelen daartoe waren aan den admiraal toegezonden; maar in dien tusschentijd riep het Fransch bewind zijnen ambassadeur, den heer de Lacour, terug en deed hem door den generaal Baraguey d'Hilliers vervangen. De admiraal Hamelin weigerde aan de bevelen van een teruggeroepen gezant te gehoorzamen. Generaal d'Hilliers, te Konstantinopel aangekomen, heeft die bevelen niet hernieuwd. Dienvolgens liep geen schip der vereenigde vloot de Zwarte zee binnen. Men kent de gevolgen, die dit te Sinope heeft opgeleverd. Terwijl alzoo het eerste deel van de rede van Lord John Russel eene herhaling is, van hetgeen reeds bekend is, was het tweede deel van meer belang. Het heeft betrekking tot hetgeen het Engelsch bewind voornemens is, in vereeniging met het Fransche te doen. De verklaringen van Lord Russell laten daaromtrent bijkans geen twijfel meer over. Hij gelooft niet, dat de brief van Keizer Napeleon het besluit van den Czaar zal hebben gewijzigd, (hetgeen uit het bovenstaand telegraphisch berigt ook blijkt) en de twee zeemogendheden staan gereed om van nu af eene werkdadige ondersteuning aan Turkije te verleenen. Welke is de weg, vroeg de Minister, dien wij te volgen hebben? die weg kan geen andere zijn dan ons te rangschikken aan de zijde van Turkije, om dat land tegen den keizer te verdedigen. Zoo men mij bovendien vraagt, welke de onderhandelingen zijn, die wij voornemens zijn te beproeven, zal ik u zeggen, dat er tusschen Frankrijk en Engeland nota's gewisseld zijn, die de beloften bevatten, te zamen ten voordeele van Turkije te handelen; van beide zijden is verklaard, dat geen eigenbelang, geene zucht tot uitbreiding hoegenaamd bestaat. De stelling der beide mogendheden is deze: zij gevoelen, dat hunne zaak dezelfde is, dat het hier geldt de onafhankelijkheid van Turkije, die zoo grovelijk is beleedigd, Turkije, dat zoo moedig en met zooveel bekwaamheid de onregtvaardige vorderingen van de Russische staatslieden heeft afgeslagen; Turkije, dat met zooveel moed en met zooveel beleid op het slagveld de Russische legers heeft wederstaan. Onze zaak is echter van nog gewigtiger aard, het betreft hier de menschelijkheid. Het is ons verbleven den vrede van Europa, door een overmoedig Aanrander verstoord, te bewaren. Het is aan ons, om de gevolgen van hetgeen zoo onwaardiglijk en zoo onvoorzigtig is opgezet, op het hoofd van dien overweldiger te doen nederkomen. Het is ons gegeven, niet alleen de onafhankelijkheid van Turkije, maar ook die van Duitschland en van al de Europesche volken te behoeden. Duitschland is in de laatste tijden niet zoo volmaakt onafhankelijk van Rusland geweest. Wanneer ik de onderhandelingen, die gedurende het laatste jaar te Parijs gevoerd zijn, doorloop, kan ik niet nalaten te gelooven, dat de Duitsche Mogendheden de onverdedigbare vorderingen van Rusland al te zeer hebben aangemoedigd. Duitschland is zoo onafhankelijk niet, als het behoorde te zijn. De Minister geloofde, dat de schending van alle regten, van den kant van Rusland, eindelijk in Oostenrijk en in Pruissen het gevoel hebben opgewekt, dat die Mogendheden het welzijn van Europa boven den wil van den Keizer van Rusland moeten stellen.

Hij meende dat Duitschland zeer doordrongen zal zijn van het belang van dat rijk, van zijne 35 millioen zielen, van zijne verlichting, van zijne beschaving en van zijne onafhankelijkheid, om niet zoodanig te handelen, dat Rusland een gevaar voor hetzelve worde. Men mag dus hopen dat, zoo men bij den aanvang van dezen krijg niet dadelijk de ondersteuning van die groote mogendheden zal erlangen, zij toch door haren invloed en des noods door hare wapenen, de onregtvaardige pogingen van het woest geweld zullen verijdelen. Engeland is met Frankrijk verbonden, zij zijn voornemens met Turkije eene overeenkomst te sluiten, waarbij zij verzekerd worden, dat Turkije, zoolang aan dat land hulp en bijstand wordt verleend, zonder hunne bepaalde goedkeuring geene vrede met Rusland zal sluiten. Dat verdrag is nog niet aangegaan, maar de Minister houdt zich overtuigd dat Turkije gaarne de hulp en den bijstand zal aannemen, die Engeland en Frankrijk het op die voorwaarden aanbieden. Hij stelde er belang in hier te verklaren, dat Engeland in dezen strijd een volkomen vertrouwen in den Franschen bondgenoot stellen zal. De houding van den keizer der Franschen in den geheelen loop dezer onderhandelingen, in de bijzondere mededeelingen is zoo open, zoo rond, zoo ter goeder trouw geweest dat het Groot-Britannie onmogelijk is, niet het volste vertrouwen te stellen in hem en in zijne Regering. Ten slotte van zijne rede, waaruit blijkt, dat het Kabinet van Londen den oorlog, als het ware reeds als verklaard aanmerkt, heeft Lord John Russell aan het Huis onder het oog gebragt, dat, op de hoogte, waarop de zaken nu staan, het Parlement volkomen vertrouwen in de Regering behoort te bezitten en geene nieuwe inlichtingen moest vragen, daar men geene ophelderingen over de krijgsbewegingen kan geven, zonder gevaar te loopen, alles op het spel te zetten. Zoo men dus geen vertrouwen in het bewind had, men geve het beleid der zaken aan anderen in handen. Maar zoo het Parlement vertrouwen heeft, dan moet het zich op de bewindslieden verlaten, en er op steunen trouwens dat zij deze zaak tot eene oplossing zullen brengen. Lord Russell verwachtte niet dat de Keizer van Rusland van zijne eerste vorderingen zou afzien, en dat de houding van het hem vijandelijk Europa, het opvatten der wapenen door de twee groote volken van dat werelddeel, hem zouden doen besluiten de onafhankelijkheid en de onschendbaarheid van de Porte te erkennen, op de eenige wijs waarop dit geschieden kon. Indien dit tegen zijne verwachting gebeuren mogt, hij en allen zouden zich daarover verheugen, dat het leed van dezen twist zou verdwijnen. Maar zoo dit het geval niet mogt wezen; zoo de vrede niet langer overeenkomstig is met de eer van Engeland, met zijne pligten jegens Europa en de wereld; zoo de eerzucht van die ontzaggelijke magt zoo hoog geklommen is, dat zijne zoogenaam[illegible] gematigdheid eerzuchtiger is, dan de eerzucht van an[illegible] staten: zoo Rusland het Turksche rijk en Konstantinop[illegible] wil onderwerpen aan zijne wetten, zoo dát zijne bedoe[illegible]lingen en zijne wenschen zijn; — dan kunnen wij ni[illegible] anders, dan met een sterk hart in het strijdperk trede[illegible] (Toejuichingen.) Dat God onze regten verdedige. Wat m[illegible] betreft, ik zal volgaarne mijn deel der verantwoordelij[illegible]heid daarvan op mij nemen (Te midden der uitbundigs[illegible] toejuichingen van alle zijden der Kamer, nam de minis[illegible] zijne plaats weder in).

Aanstaanden Maandag zal op aandrang van eenige led[illegible] de beraadslaging worden voortgezet. Lord Russell had g[illegible]vraagd dat, vóór tot die voortzetting zou worden ove[illegible]gegaan, het Huis de ingediende voorstellen tot uitbreidi[illegible] van zee- en landmagt zou behandelen. Maar op de verk[illegible]ring, door den heer d'Israeli uit naam der oppositie af[illegible]legd, dat deze laatste in de tegenwoordige omstandighede[illegible] wel verre dat zij de Regering eenige moeijelijkheid z[illegible] willen in den weg leggen, haar zou ondersteunen in h[illegible] nemen van alle krachtdadige maatregelen, die de regeri[illegible] noodig mogt achten, en derhalve de gevraagde subsidi[illegible] zou inwilligen, — heeft lord Russell er niet verder [illegible] aangedrongen dat de begrooting, staande de zitting, zo[illegible] worden aangenomen, maar er in toegestemd dat de be[illegible]raadslaging Maandag zou worden voortgezet.

Men heeft de ophelderingen van den Minister zoodan[illegible] opgevat, dat zij de laatste hoop op eene vredelievend[illegible] beëindiging van het Oostersche vraagstuk doen verdwijne[illegible] Intusschen heeft men tevens daaruit afgeleid, dat de ho[illegible] op den hulp van Oostenrijk in des ministers rede ze[illegible] zwak is uitgedrukt.

De Britsche Regering heeft voor het zeewezen eene ve[illegible]hooging van 3 millioen pond aangevraagd. Die behoefte [illegible] reeds onvermijdelijk. Voor het leger zal eene nadere aa[illegible]vrage geschieden. Lord Russell heeft er dan ook op gew[illegible]zen, dat de krijg aanzienlijke opofferingen zal vorderen, [illegible] dat men aan het land veel zwaarder lasten zal moet[illegible] opleggen, dan gedurende den langen tijd van den vre[illegible] der wereld het geval was. Zoo het land niet geneigd is [illegible] lasten te dragen, zeide de minister, dat men dan weige[illegible] den krijg te voeren. Maar, zoo het vrede wil, dan mo[illegible] het ook den goeden uitslag van dezen krijg verzekere[illegible] De heer d'Israëli, die uit naam der oppositie op de voo[illegible]zetting der beraadslagingen heeft aangedrongen, heeft [illegible] de aanmerking des ministers geantwoord, dat men genee[illegible] was de voorgestelde verhoogingen in te willigen, maar [illegible] men wenschte, dat, voor de aanneming der gevraagde g[illegible]den, alle discussie zou beëindigd worden. O[illegible] beraadslagingen, zeide hij, zullen aan het buitenland toon[illegible] dat er in het Britsch parlement geen verschil van gevoe[illegible] bestaat, wanneer het betreft de regering van de Konin[illegible] te ondersteunen, tot het voeren van eenen regtvaardi[illegible] krijg. Lord Russell achtte die verklaring uit naam [illegible] oppositie van het hoogste gewigt, en verzette zich, ge[illegible] wij hierboven zeiden, niet verder tegen het uitstel.

— Zoowel in Frankrijk als in Engeland wordt in [illegible]laatste dagen van niets anders meer gesproken dan v[illegible] het vertrek van het expeditionnaire legercorps, Zaturda[illegible] jl. is het 50ste regement van linie van Kingstown [illegible]trokken, met de stoomboot Cambria. Het 17de reg. he[illegible] den 16den Dublin verlaten en zich naar Cork begeve[illegible] waar het mede ingescheept zal worden. Te Londen he[illegible] een afscheids-diner plaats gehad van de grenadiers, [illegible] op marsch gaan. De kolonel Stanhope heeft het vo[illegible]zitterschap bij dat diner waargenomen. Z. K. H. pr[illegible] Eduard van Saxen Weimar woonde dit feest bij. [illegible] Fransche legermagt zal uit drie afdeelingen, ieder van [illegible] à 12000 man, bestaan. De generaals Pélissié, Canrob[illegible] en Mac-mahon, zullen over die divisien het bevel voe[illegible] Twee divisien zijn reeds op het punt van ingescheep[illegible] worden. De derde zal eerst later vertrekken. Voor [illegible] mogelijke gevallen, wordt er reeds eene vierde zamen[illegible]steld. Men weet nog niet, wie met het opperbevel [illegible] worden belast. Men spreekt van prins Napoleon, van ee[illegible] maarschalk of van den generaal Pélissié. Er is ook spr[illegible] van eene uitbreiding van het bezettingsleger te R[illegible] Volgens bijzondere berigten uit Parijs zou het legerko[illegible] naar het Oosten bestemd, sterker worden dan [illegible] eerst meende. Het zou allengs tot 80.000 man wo[illegible] uitgebreid. Generaal de Castel Bajac, Fransch M[illegible]ter te Petersburg, die, zoo als men weet, teru[illegible]roepen is, werd den 19den dezer te Parijs verw[illegible] Prinses von Lieven heeft bevel bekomen, Parijs te verl[illegible] Zij zal Woensdag a. s. te Brussel aankomen. Al de Ru[illegible] verlaten de Fransche hoofdstad. Er zijn slechts zeer [illegible]nige uitzonderingen, uithoofde van bijzondere omsta[illegible]heden, verleend. Van het krijgstooneel zijn geene ni[illegible] of nadere berigten ontvangen. Alleen meldt een telegra[illegible] berigt uit Weenen van 17 dezer, dat de generaal Sch[illegible] in den nacht van 9 dezer eene batterij van 12 stu[illegible] geschut op het eiland Rumadan tegenover Routsch[illegible] heeft doen opwerpen. Een berigt van Triëst v[illegible] dezer deelt eenige nadere bijzonderheden mede [illegible] den laatsten aanval tegen het fort St. Nicolaas [illegible]nomen. Die aanval had den 19den Januarij plaats; [illegible] daar dit van de landzijde geschiedde, konden d[illegible] niet die gevolgen voortvloeijen, welke een aanval v[illegible] zeezijde, na de kennisgeving, door de Fransche en [illegible]sche admiraals naar Sebastopol gezonden, zou h[illegible] kunnen te weeg brengen. Men verzekert, dat het v[illegible] van den Sultan naar Adrianopel bepaald is op de[illegible] van Maart; zijnde de verjaardag van de verovering [illegible] Konstantinopel.

— De *Lloyd* verzekert, op grond van berigten [illegible] Konstantinopel, dat de jongste ministriële veran[illegible] aldaar, haren oorsprong ontleend heeft aan den tege[illegible] van den seraskier tegen de zamenstelling van een E[illegible] Fransch kamp in de nabijheid van Konstantinopel.

de hulptroepen zich regtstreeks naar het leger aan den Donau zouden begeven. De oude Turken zouden met wantrouwen de vereeniging hunner christelijke ... in den vertrek der hoofdstad zien, vooral sedert de Engelsche en Fransche officieren het bevel voeren over de kasteelen der Dardanellen. Binnen kort zal een Spaansch eskader naar den Levant onder zeil gaan; het bestaat uit 5 oorlogsschepen, 2 fregatten, twee korvetten en 1 brik.

— Uit Londen schrijft men, dat tot bevelhebber over het expeditionnair leger benoemd is lord Reglan, en tot bevelhebbers van de beide divisien de hertog van Cambridge en sir G. Brown. Over de brigaden der garden zullen de kolonels Bentinel en sir Colin Campbell het bevel voeren. Deze laatste officier is een der verdienstelijkste van het leger en was de regterhand van sir Ch. Napier in Indie. Tot secretaris van lord Reglan is benoemd Kolonel Steele en tot hoofdadjudant de Kolonel Gordon. — Uit de begrooting van de Britsche Marine blijkt, dat er van af 1 April in dienst zullen worden gesteld 41.000 matrozen, 2,000 jongelingen, 8,000 mariniers aan boord, 7500 mariniers aan land, 116 voor de dienst der pakketbooten te zamen 58,500 man; de begrooting voor de Marine bedraagt 7,487,948 pond. De begrooting voor Oorlog wordt gebragt op 6,287,486 pond. Het getal officieren en soldaten zal, met uitzondering voor Indie, gebragt worden op 112,977 man, zijnde eene vermeerdering van 10,694 man.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Het wetsontwerp, houdende de Vijfjarige verjaring van de Coupons der Certificaten van Nationale Schuld, luidt als volgt:

Art. 1. De coupons of andere rentebewijzen, behoorende tot de certificaten of acten van aandeel of deelgeving in inschrijvingen in de grootboeken der nationale schuld, die op of na 1 Januarij 1855 verschijnen, verjaren met vijf jaren, te rekenen van den daarin aangewezen verschijndag der rente.

Art. 2. Het bedrag der verjaarde coupons of andere rentebewijzen komt ten bate van 's Rijks schatkist.

Art. 3. De houders van rekening, bestaande in inschrijvingen, waarvoor certificaten of acten van aandeel of deelgeving zijn afgegeven, zijn verpligt, vóór of op den 1sten Maart van ieder jaar, te beginnen met het jaar 1860, het bedrag der door hen ontvangen rente, waarvan de uitgegeven coupons of rentebewijzen alsdan verjaard zijn, aan den Staat te verantwoorden door overlegging van de betaalde coupons of rentebewijzen. Het bedrag, waarvan geene coupons of rentebewijzen worden afgeleverd, wordt terugbetaald door hen aan 's Rijks schatkist betaald, na aftrek van hetgeen daarop, in geval van uitbetaling, volgens den inhoud der coupons zou zijn gekort.

Art. 4. Bij gebreke van verantwoording en teruggave binnen den bepaalden termijn, wordt de rentebetaling ten aanzien van de nalatige houders van rekening geschorst, tot dat zij aan de hun opgelegde verpligting hebben voldaan. Zij blijven, niettegenstaande de schorsing, tot de nakoming hunner verbindtenissen jegens de houders der certificaten verpligt.

De Memorie van Toelichting, zegt, onder anderen:

Volgens de bestaande wettelijke bepalingen zijn de renten, welke, krachtens coupons of andere, bij de certificaten der nationale schuld door de administratie-kantoren uitgegeven rentebewijzen worden gevorderd, niet onderhevig aan de verjaring van vijf jaren, bij art. 2012 van het Burgerlijk Wetboek voor andere interesten vastgesteld. De bedoelde renten toch worden van den Staat door de administratie-kantoren opgevorderd. En terwijl deze ze ontvangen ten behoeve van de houders der door hen uitgegeven certificaten, als administrateurs van de aan dezen toekomende aandeelen in de op hunnen naam gestelde inschrijvingen, kunnen zij zich jegens die houders, zoo zij al eenige verjaring tegen hen wilden inroepen, slechts van de dertigjarige verjaring bedienen. Hieruit volgt, dat de houders van certificaten, ten aanzien van de verkrijging der hun opkomende renten, in een gunstiger toestand zijn geplaatst dan zij, die hunne aandeelen in de grootboeken op eigen naam ingeschreven hebben. Dezen toch verliezen hunne vordering met *vijf*; genen, zoo ooit, eerst met *dertig* jaren. Deze loop der zaak moge, naar de bestaande wetten, strikt regtens zijn, hij stelt eene ongelijkheid daar tusschen de op eigen naam ingeschrevenen en de houders van certificaten welke ook in het belang der schatkist behoort weggenomen te worden; daardoor zal tevens alle aanleiding tot niet geheel ongegronde klagten opgeheven en, naardien de wet slechts voor de toekomst werkt, geen regt hoegenaamd geschonden worden. De Regering meent dan ook te mogen vertrouwen, dat de voorgestelde maatregel de goedkeuring der Staten-Generaal zal verwerven, te meer, wijl de regeling dezer zaak, in gelijken geest, reeds meer dan eens in hunne Vergadering ter sprake gebragt werd.

Het wetsontwerp tot Regeling van het Fonds van koopprijzen van Domeinen, dienst 1853 en 1854, is van den navolgenden inhoud:

Art. 1. Voor de verevening der uitgaven ten laste van het Fonds, voortspruitende uit koopprijzen van Domeinen, wordt voor de dienst 1853 en 1854 de navolgende begrooting vastgesteld, te weten: *voor de dienst* 1853, eerste termijn van de uitkeering uit krachte der bij de wet van 29 Mei 1852 (*Staatsblad* no. 117) goedgekeurde dading, *f* 10,000.00: *voor de dienst* 1854, *a.* tweede of laatste termijn van de uitkeering uit krachte van de zoo even vermelde dading *f* 10,000.00 en *b.* toevoeging aan de middelen, bij de wet van 24 December 1853 (*Staatsblad* no. 153) bestemd tot goedmaking der uitgaven, begrepen in de Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1854 *f* 1,500,000.00 totaal *f* 1,510,000.00.

Art. 2. De uitgaven, bij het vorig artikel bedoeld, worden aangewezen: voor 1853, op het Fonds, voortspruitende uit koopprijzen van Domeinen, bij het einde van het jaar 1853 in de schatkist aanwezig, en voor 1854, op het Fonds, voortspruitende uit koopprijzen van Domeinen, reeds in de schatkist aanwezig of bij het einde van het loopende jaar aanwezig zullende zijn.

Het nieuw aangeboden wetsontwerp tot *amortisatie van nationale schuld*, luidt als volgt:

Art. 1. Artikel 11 van de 1ste afdeeling van het IXde hoofdstuk *A* der begrooting van staats-uitgaven voor het dienstjaar 1854, vastgesteld bij de wet van den 23sten December 1853 (*Staatsblad* no. 148), voor *amortisatie van schuld*, wordt verhoogd met *f* 1,500,000 en alzoo gebragt op *f* 2,586,362.50, waardoor deze afdeeling der begrooting wordt gebragt op *f* 37,679,892.22 en het geheele hoofdstuk op *f* 37,709,485.12.

Art. 2. Aan de middelen bij de wet van den 24sten December 1853 (*Staatsblad* no. 151) bestemd tot goedmaking der uitgaven, begrepen in de Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1854, wordt toegevoegd de som van *f* 1,500,000 uit het *Fonds voortspruitende uit koopprijzen van Domeinen.*

Art. 3. De som van *f* 1,500,000, waarmede volgens art. 1 van deze wet het IX hoofdstuk *A* der begrooting voor het dienstjaar 1854 is verhoogd, wordt besteed: *a.* tot inkoopen van 2½, 3, 3½ en 4 ten honderd rentegevende nationale schuld, met inbegrip van ⅛ ten honderd voor courtagie, eene som van *f* 1,498,400.00; *b.* voor kosten van af- en overschrijving, mitsgaders van roijement van certificaten van deelgeving in inschrijvingen op de grootboeken der nationale schuld, en verdere onkosten van verschillenden aard, eene som van *f* 1,600.00, totaal *f* 1,500,000.00

Art. 4. De certificaten van deelgeving zoomede de inschrijvingen bij inkoop verkregen worden als geamortiseerd op de grootboeken der nationale schuld afgeschreven. De schuldbekentenissen van het voormalig Amortisatie-syndicaat en de obligatien ten laste van 's Rijks overzeesche bezittingen, als mede ter inkoop verkregen, worden ter vernietiging bij de Algemeene Rekenkamer overgebragt. Desniettegenstaande blijven de nummers der naar aanleiding van deze wet ingekochte schuldbekentenissen van het voormalig Amortisatie-syndicaat deelen in de lotingen, die tot delging van deze schuld worden gehouden.

Art. 5. De bewijsstukken wegens uitgaven, overeenkomstig deze wet gedaan, worden onverwijld, nadat de bij art. 3 tot inkoop van nationale schuld bestemde som volledig zal zijn aangewend, ter verevening bij de Algemeene Rekenkamer ingediend.

Art. 6. Deze wet treedt in werking op den dag van hare plaatsing in het *Staatsblad.*

Onder de middelen, (aldus luidt de, bij dit ontwerp van wet behoorende *Memorie van Toelichting*), die volgens de meening der Regering krachtdadig tot verbetering van 's Rijks finantielen toestand kunnen bijdragen, is voorzeker geen doeltreffender aan te wijzen, dan dat waardoor vermindering van den rentelast onzer nationale schuld, hetzij door amortisatie als anderzins, wordt te weeg gebragt, zoodra daartoe de vereischte fondsen beschikbaar kunnen worden gesteld. Dit thans wederom het geval zijnde, zoo is daartoe strekkende het tegenwoordig wets-ontwerp. De middelen, welke alsnu tot amortisatie van nationale schuld worden dienstbaar geacht, bestaan in eene aanwijzing op het *Fonds voortspruitende uit koopprijzen van Domeinen*, waarvan de toestand, zoo als door de Memorie van Toelichting op het wets-ontwerp tot regeling van dat fonds over 1853 en 1854 genoegzaam wordt bewezen en waarin thans de koopprijzen der drooggemaakte landen in de Haarlemmermeer worden overgebragt, ruimschoots eene beschikbaarstelling gedoogt van *f* 1,500,000. Om den bij dit wets-ontwerp beoogden inkoop van nationale schuld op eene geleidelijke wijze ten uitvoer te brengen, ook uit aanmerking dat de fondsen daartoe uit ééne bron worden geleverd, heeft men het regelmatig geoordeeld, het bestaande artikel voor amortisatie van schuld in de begrooting voor het aangevangen dienst jaar en de middelen tot goedmaking der uitgaven, met de beschikbare som van *f* 1,500,000 te verhoogen. Overigens schijnt het onderhavig wets-ontwerp geene verdere toelichting te vereischen.

's Gravenhage, 20 Februarij.

Het Staatsblad no. 11 bevat het besluit van 11 Februarij jl., betreffende de uitloting en aflossing van 3½ percents schuldbekentenissen, voor het jaar 1854, ten bedragen van *f* 800.000, ingevolge den wet van 23 Dec. 1853.

Z. M. heeft eervol ontslag verleend: aan den heer T. J. M. H. baron van Scherpenzeel Heusch, op verzoek, heemraad van het polderdistrict, het Rijk van Nijmegen, prov. Gelderland, onder dankbetuiging voor de in deze betrekking bewezen diensten; aan den heer G. M. Koenen, op verzoek als buitengewoon heemraad in het polderdistrict het Rijk van Nijmegen, prov. Gelderland, en aan den heer W. Verduin op verzoek, als dijkgraaf, secretaris en penningmeester van het gemeene land van Poortugaal, prov. Zuidholland; en benoemd: tot heemraad voor den bovenpolder 's Lands van Ravenstein, prov. Noordbrabant, den heer P. Schoonenberg; tot heemraad voor den benedenpolder 's Lands van Ravestein, provincie Noordtbrabant, den heer F. van der Putten; tot heemraad in het bestuur van den polder Middelblok, onder Gouderak, prov. Z.-holl., den heer W. van Dam, tot hoofdingeland van W.-Friesland prov. N.-Holl. den heer H Reeselman; in het bestuur voor den polder Westzaan, prov. Noordholland, den heer J. C. van Wessem tot dijkgraaf, en de heeren C. Veenis, J. Dekker Gz., D. Peereboom, H. Baas, F. Chaffo Jz. en J. Hoede tot heemraden; tot dijkgraaf van Drechtland, prov. Noordholland, den heer N. C. Quast van Rijneveld, tot dijkgraaf bij den polder Ooster- en Sir Janesland, prov. Zeeland, den heer M. de Weeze; tot gecommitteerde der polders genaamd de Broeklanden, prov. Overijssel, den heer H. Prins, en tot lid van het dijkbestuur van den Ouden Lindedijk, prov. Friesland, den heer A. H. Oosterhof.

Z. M. heeft de officier van gezondheid der 3de klasse C. L. Daniels, met ingang van den 16den dezer, bevorderd tot officier van gezondheid der 2de klasse in het vaste corps officieren van gezondheid bij de Ned. zeemagt, met bepaling, dat hij zal rang nemen tusschen de officieren van gezondheid der 2de klasse J. P. Eefsink en H. L. Koning.

Z. M. heeft de gem. Bathmen vergunning verleend tot aanleg van een grindweg ter lengte van 4162 ellen, van den Bathmenschen molen, onder de gem. Diepenveen, door het dorp Bathmen, tot de grenzen der gem. Gorssel bij het Meijersbrugje, aansluitende aan den aangelegd wordende grindweg; van daar tot den grooten weg van Deventer naar Zutphen, langs de huizen Dorth en 't Joppe, en concessie tot tolheffing, overeenkomstig daarbij vastgesteld tarief.

* Gister is de verjaardag van Z. M. den Koning, overeenkomstig HD. verlangen, op eenvoudige wijze, in deze residentie gevierd. Van de openbare en van vele bijzondere gebouwen wapperde 's lands vlag. Het klokkenspel deed zich gedurende den geheelen dag bij afwisseling hooren. Na afloop van de militaire godsdienstoefening werd er in de Maliebaan eene groote parade gehouden. Z. M. heeft des morgens de leden van HD. militair huis ontvangen, die den Koning hunne gelukwenschen hebben aangeboden. Ook de personen, tot de onderscheidene Hofhoudingen behoorende, zijn bij HD. toegelaten. Des middags was er een dejeuner-dinatoir bij H. M. de Koningin-Moeder, dat door HH. MM. den Koning en de Koningin, HH. KK. HH. den prins van Oranje, prins en prinses Hendrik, prins en prinses Frederik en prinses Maria werd bijgewoond.

* H. M. de Koningin heeft gisteren het Luthersche Weeshuis met een bezoek vereerd, en wel op het oogenblik dat de weezen aan tafel gezeten waren, om 's Konings verjaardag te vieren. De Koningin werd door heeren regenten ontvangen. H. M. heeft zich met de weezen zeer minzaam onderhouden.

* Z. M. heeft den Kolonel van Boecop, plaatselijk kommandant der vesting Maastricht, benoemd tot lid van het Hoog Militair geregtshof.

* In den loop dezer week worden in de residentie verwacht 's Konings commissarissen in de provincien Noordbrabant en Drenthe.

Men meldt uit eene vrij goede bron, dat er eerlang eene promotie bij het leger zal plaats hebben. Onder anderen zouden eenige mutatien plaats hebben bij het corps Kon. marechaussée, alsmede bij den plaatselijken staf, en zullen aan de 2de luitenants van dezen laatste het tractement van *f* 800 worden toegelegd.

(*N. R. C.*)

Eergister had te Rotterdam plaats de eerste algemeene vergadering van deelhebbers in de naamlooze vennootschap tot oprigting van een electro-magnetischen telegraaf tusschen Rotterdam en Brouwershaven, over Hellevoetsluis en Brielle, waarin tot commissarissen werden verkozen de heeren: R. Baelde, W. S. Burger Wz., E. C. J. van Schelle, A. Vlierboom, en E. Wenckebach. Aan deze heeren is de taak opgedragen, om met den ondernemer en directeur, den heer D. A. van Putten, de statuten der maatschappij te ontwerpen en spoedig, in eene nadere bijeenkomst voor te leggen; en tevens de noodige voorloopige werkzaamheden te regelen.

Ter Algemeene Rekenkamer is wederom overgebragt eene som van *f* 11,000 aan ingetrokken muntbilletten van *f* 1000 en *f* 500, makende met de vorige opgaven een bedrag van *f* 19,923,500.

* Naar men verneemt zal morgen ... Zuidholland buitengewone vergadering der ... voorschot ook worden ter tafel gebragt ... van den hoogen uit de provinciale fondsen ... IJsseldijk onder Stein en Willige ...

* De Kommissie van beheer en toezigt over de drooggemaking van het Haarlemmermeer heeft de gegadigden verwittigd, dat op Maandag, den 27 Febr. 1854, des middags ten 12 ure, in het lokaal van het Ministerie van Binn. Zaken, onder nadere goedkeuring, zal worden overgegaan tot de aanbesteding in het openbaar van: het graven der nog overgebleven kavelslooten in den drooggemaakten Haarlemmermeerpolder in vijf perceelen.

Loosduinen, 19 Febr. Heden middag, ten half drie ure, is alhier gestrand de kof *Alberdina*, kapitein Woordman, in lading hebbende wijn, komende van Bordeaux en bestemd naar Amsterdam. De equipagie, bestaande uit vijf man, is door de reddingsboot, onder bestuur van den heer P. Varkevisser, van Scheveningen, van boord aan wal gebragt, dank zij den menschlievenden ijver van Scheveningsche visschers, bijgestaan door het bootje van Ter Heijden, waarvan de bemanning bijna het slagtoffer was geworden van hare edele pogingen, daar het in de branding is omgeslagen, gelukkig werd ook zij gered. De heeren commissaris van politie Behr, de genees-heel- en verloskundige Hoos, Maas en J. Waterreus hadden zich in allerijl naar de plaats der stranding begeven. De heer Hoos heeft de schipbreukelingen zoowel dadelijk bij hunne redding, als later, toen zij in eene andere aanlegplaats waren opgenomen, alle mogelijke geneeskundige hulp verleend. Onze geachte burgemeester, de heer Waldeck, heeft zich door zijnen bijzonderen ijver weder zeer onderscheiden.

XX **Leiden**. 20 Febr. Bestuurders van het Werkhuis te Leiden hebben noodig geacht, hoofdzakelijk naar aanleiding der betoonde onwilligheid van eenige personen, die, toegerust met het noodige gereedschap, door hen naar den Haarlemmermeerpolder waren gezonden, om aldaar werkzaam te zijn, — tot voorkoming van misbruik en aansporing, om elders werkzaamheden te zoeken — te bepalen, dat van primo Maart aanstaande slechts in het werkhuis zullen opgenomen worden: huisgezinnen met kinderen beneden de 16 jaren en mannen en vrouwen boven de 40 jaren. (Wij verwijzen naar ons hoofdartikel van gisteren, omdat wij in dezen maatregel een nieuw bewijs meenen te vinden, dat zoodra er werkhuizen worden opgerigt, de armen ophouden werk te zoeken).

◁ **Amerongen**, 19 Febr. Naarmate het cijfer der bevolking dezer Gemeente van jaar tot jaar toeneemt, wordt ook de behoefte aan huisvesting grooter: zoo dat hier op dit oogenblik gebrek bestaat aan woningen, vooral aan burgerhuisjes, die dan ook zeldzaam te koop komen, evenmin als terrein, om ze or op te bouwen; komt er evenwel iets van dien aard in veiling, dan is de kooplust groot, zelfs overdreven, ja dan worden dergelijke perceelen ongehoord duur betaald; het volgende strekke ten bewijze: Een winkelier alhier woonachtig, kocht onlangs een stukje grond groot *veertig* roeden of daaromtrent, voor p. m. *duizend* gulden (volgens dien prijs de morgen ad *vijftien duizend* gulden), op welk uitgezocht plekje, naar men verneemt, later een huis zal gebouwd worden.

De oorzaak dat zich hier de gelegenheid zoo schaarsch voordoet, een stuk land te kunnen bekomen, ten einde in de behoefte aan huisvesting te voorzien, moet men hoofdzakelijk daaraan toeschrijven, dat de meeste landerijen in vaste handen zijn, behoorende grootendeels aan de eigenaren van den Huize Amerongen.

[†] **Brummen**, 18 Febr. De Raad dezer gemeente heeft op eene boete van *f* 5 verboden, het aanspannen van honden voor rij- of voertuigen; door Gedeputeerde Staten is de vernietiging dezer verordening aan den Koning gevraagd; doch uit hoofde dat meer dan twee maanden zijn voorbij gegaan, zonder dat eene beslissing door Z. M. genomen is, bestaan, volgens art 170 der gemeentewet, geene redenen voor de gevraagde vernietiging en zal het verbod kunnen in werking treden. Hoe ongeloofelijk vorenstaand berigt ook schijnen moge, het is uit eene te goede bron, om aan de waarheid er van te kunnen twijfelen; men betwijfelt echter zeer, of dergelijke verbodsbepalingen wel in den geest der Grondwet kunnen gelegen zijn.

⁚ **Zutphen**, 19 Februarij. Sedert Donderdag middag tot heden passeert hier in de rivier eene zoo groote menigte bovenlandsch drijfijs, dat zulks aller verwachting overtreft. Eene voorname oorzaak daarvan is, dat wij eenige dagen een sterken zuidwesten wind hadden, waardoor het ijs meestal langs den regter Rijnoever voortdreef, en alzoo den IJssel werd opgestuwd.

De schepen, welke aan de kade reeds met laden en lossen bezig waren, hebben zeer onverwachts weder de wijk moeten nemen. De beurtschepen, wier vertrek reeds was aangekondigd, zijn allen blijven liggen, behalve dat op Rotterdam. De stoombooten hebben hunne geregelde dienst nog niet weder hervat.

— Vrijdag avond woedde hier een geweldig onweder, met hagel, donder en bliksem; daarbij een zeer hevige wind. Gelukkig heeft men nog van geene ongelukken vernomen. De wind is nu wat bedaard; maar hagel en sneeuw hebben wij nog dagelijks.

|| **Nijmegen**, 19 Febr. In eene alhier gehouden gemeenteraads-vergadering is, onder anderen, lezing gegeven van twee verschillende besluiten van Gedeputeerde Staten, waarbij de jaarwedden van heeren Wethouders, volgens Konings besluit, worden vastgesteld op *f* 600 's jaars; en de presentie-gelden voor heeren Raadsleden op *f* 950. Wijders om den kermistijd, uit hoofde van haar verval, onder goedkeuring van Gedeputeerde Staten van den tweeden Maandag in September te verzetten op den eersten Maandag van October.

Groningen, 18 Febr. Men verneemt, dat de alhier gevestigde *Algemeene Vereeniging tegen het pauperisme bij de arbeidende klassen van den mingegoeden stand*, te dezer stede, een congres voor het armwezen zal houden, in de maand Junij, onmiddellijk na afloop van het Landhuishoudkundig Congres te Assen.

*□. **Langstraat** 18 Febr. Ook in deze landstreek is op enkele stallen de longziekte onder het rundvee uitgebroken.

Algemeen wordt het gebruik van eene goede hoeveelheid zout onder het beestenvoeder als een heilzaam voorbehoed middel tegen die gevreesde kwaal beschouwd. Jammer, dat de verkrijging der admissie tot vrijdom van accijns op het ruw zout, welke tegenwoordig jaarlijks op nieuw moet worden aangevraagd, zooveel omslag vereischt en bij den inslag zoo velle lastige formaliteiten moeten in acht genomen worden. Dit wederhoudt vele bouwlieden, om zich het genot van dien vrijdom te verschaffen, waardoor het ruim gebruik van zout op hunne stallen zeer verhinderd wordt.

— De communicatie met een aanzienlijk deel dezer provincie en 's Bosch is thans hoogst gebrekkig. Tengevolge van het zich bevindende ijs in het op den weg tusschen die stad en Vlijmen staande water, kan men met geene schuiten overkomen, terwijl het gebruik van voer- en rijtuigen met groote moeite en gevaar gepaard gaat. Onderscheidene dagen heeft men niet dan te voet en na het afleggen van eenen langen en lastigen omweg de hoofdstad der Provincie kunnen naderen.

---

§ **Breda** 19 Febr. In een onzer aanzienlijke kringen werd dezen avond het volgend ergerlijk voorval verhaald: Twee Kadets onzer Konink. Academie voor de zee- en landmagt, wien het heden niet vergund was uit te gaan, doch die, bij gelegenheid van 's Konings verjaardag, zich toch eenige oogenblikken van uitspanning hadden toegedacht, wisten, in den loop van den namiddag, eene gunstige gelegenheid waar te nemen, zich van het gebouw der Academie te verwijderen, om in de stad eene kleine verversching te gaan gebruiken. Niet zoodra echter wordt hunne absentie opgemerkt, of een der Onder-Officieren-Surveillanten wordt ter hunner opsporing uitgezonden, en het gelukt aan dezen dan ook, beide Heeren Kadets weldra te ontdekken in de woning van een fatsoenlijk burger, alwaar zij op het punt stonden, hunne gevulde glaasjes op de gezondheid van Z. M. te ledigen.

Hetzij deze omstandigheid, hetzij eenig ander voorval binnen 's huis de ontevredenheid van den Surveillant hebbe opgewekt: zeker is het dat kort daarop een schandaal volgde, hoedanig een tot heden binnen onze stad nog niet werd gezien. Beide Heeren Kadets werden door den Surveillant als het ware uit de bedoelde woning gesleept en langs de straten voortgesleurd op eene wijze, die de verontwaardiging van ieder weldenkend mensch moet hebben gaande gemaakt. Met iedere hand een dier jonge lieden in den hals of das vasthoudende, moet hij hen, in tegenwoordigheid van eene zamengevloeide menigte, herhaaldelijk hevig geschud en tegen elkander gebonst hebben, zonder dat men een der Kadets den minsten tegenstand zag bieden, die, ware deze ook van hunne zijde op zoodanige behandeling gevolgd, in veler oogen als een hoogst verschoonende weerstand zou zijn aangemerkt geworden.

Wij willen de namen niet opgeven van de familien, wier zoons aan deze vernederende behandeling zijn blootgesteld geweest; wij constateren alleen het feit, zoo als het ons door een ooggetuige is medegedeeld; doch wij vertrouwen dat zulks zal mogen leiden tot een streng onderzoek van wege den Heer Gouverneur der Akademie, wiens ridderlijk karakter bij een ieder bekend is, en wiens bedoeling het voorzeker niet zijn kan, dat jonge lieden, aan zijne zorg toevertrouwd, in het openbaar worden behandeld op eene wijze, zoo als heden tot veler ergernis heeft plaats gehad.

---

[*] **'s Bosch**, 19 Febr. Naar men ons verzekert, zoude de majoor der Genie alhier zoo even eene aanschrijving van den Minister van Oorlog ontvangen hebben, om de bolwerken dezer vesting van de noodige stukken geschut en oorlogs-materialen te voorzien. — Het schijnt dat deze maatregel in verband staat met de Oostersche quaestie.

— Uit het gisteren aan den Gemeenteraad medegedeeld verslag, omtrent den toestand der bank van leening, blijkt, dat in den loop van 1853 door de bank zijn beleend 67,260 panden voor *f* 156,159.90 en gelost 61,520 panden voor *f* 137,057.70, welke aan renten hebben opgeleverd *f* 6,738.45.

⁂ **'s Bosch**, 18 Februarij. Het weder, dat sedert eenige dagen vrij stormachtig is, heeft dezen middag hier een groot verlies veroorzaakt. Door den fellen wind is er een schip, dat met 80 last ruw zout geladen en voor Maastricht bestemd was, met den achtersteven tegen eenen dijk aan den mond onzer haven geslagen. Hulp kon men niet aanbrengen; het schip is dadelijk gezonken. Menschenlevens zijn hierbij echter niet te betreuren.

— Deze week stonden voor de Arrondissements-Regtbank alhier eenige personen te regt, die tijdens den laatsten vorst bijten in het ijs gemaakt, en zonder acte tot de uitoefening der visscherij vereischt, visch met de hand gevangen hadden.

Art. 44 der wet op de jagt en visscherij zegt: dat boven en behalve de boeten het jagt en vischtuig ten behoeve van 's Rijks schatkist zal worden verbeurd verklaard. Moeten nu *de handen* der aangeklaagden ook ten behoeve van 's Rijks schatkist verbeurd verklaard worden?

Venlo, 17 Jan. Gister is alhier aangehouden en naar Roermond gevoerd zekere J...., steendrukker te dezer stede; hij is beschuldigd van het uitgeven van valsche Pruissisch papieren geld.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 20 Februarij 1854.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**		
Ned.W.Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$58\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$		Pct.	
Dito Certificat. .	3	$71\frac{1}{2}$ 2 2	*Hope*1798/1816	5	$99\frac{1}{2}$ 100
Dito Dito . .	4	$88\frac{1}{8}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$	Dito 1828/1829	5	$99\frac{3}{4}$
O. I. Leening. .	4		Cert.1831/1838	5	
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$		Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	$87\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$
Hand.-Maats. .	$4\frac{1}{2}$		Dito *Hope* . . .	4	
Belgie.			Dito *Stieglitz* .	4	
Certificaten. . .	$2\frac{1}{2}$		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild* .	$2\frac{1}{2}$	$45\frac{3}{4}$	Inschr. Assig. .	6	
Frankrijk.			Certific. dito. .	6	
Obligatiën . . .	3				
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	$18\frac{1}{8}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$	Obligatiën . . .	4	72
Dito Buitenl. .	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl.⁶/m.	3	$34\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$			
Bew. Sp. Com.		$4\frac{1}{8}$	Metalliek . . .	5	$62\frac{3}{4}$ 64 $3\frac{1}{8}$
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	$81\frac{1}{2}$ $\frac{5}{8}$
Portugal.			Dito letter B. .	5	$81\frac{1}{2}$ $\frac{5}{8}$
Londen nieuwe.	5	$33\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$	Dito 1847 . . .	$2\frac{1}{2}$	$32\frac{3}{4}$ $\frac{7}{8}$
Dito uitgest . .	4		Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	$32\frac{3}{4}$ $\frac{7}{8}$

Braz. bij Roths- p. s. 500. 5 pct. $93\frac{3}{8}$; Mexic., te Lond. 3 pct. 23, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$; Gren. te Lond. Uitg. $6\frac{9}{16}$, Ecuador $3\frac{1}{4}$; Peru $4\frac{1}{2}$ 61.

Aanzienlijke verkooporders veroorzaakten heden in de prijzen eene algemeene gevoelige daling, men wil dat deze verkoopen op ongunstige buitenl. berigten gegrond zijn.

FRANKFORT. Vrijdag 17 Febr. 5 pCt. Metall. $68\frac{3}{4}$; 3 pCt. Spanje binn. $35\frac{3}{4}$; 1 pCt. dito $18\frac{15}{16}$.

LONDEN, Maandag 20 Febr. Consols $90\frac{3}{4}$, $90\frac{7}{8}$; 1 pct. Spanje $18\frac{1}{2}$, 19; 3 pct. Mexiko $24\frac{1}{2}$, 25; 4 pct. Portugal 37, 39; 5 pct. Sardinie 84, 86; $2\frac{1}{2}$ pct. Holland 59, 61.

Er heerschte eene groote levendigheid.

PARIJS, Vrijdag 17 Februarij. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. op t. 97.40; dito 3 pct. op t. 67.90; Sp. Binn. 3 pct. $35\frac{3}{8}$; dito 1 pct. $18\frac{5}{8}$; O. Metall. 5 pct. $80\frac{1}{2}$.

WEENEN, Vrijdag 17 Februarij. N. Metall. $89\frac{5}{8}$; dito Lett. B 113; Bankactien 1295; Lomb. 5 pct. $99\frac{3}{4}$; Lot. v. fl. 250 132; Wiss. Lond. 12.38; Parijs $151\frac{1}{2}$; Zilver $27\frac{3}{4}$.

MADRID, Dingsdag 14 Februarij. Sp. Binn. 3 pct. $37\frac{3}{8}$; dito nieuwe 1 pct. $19\frac{3}{16}$; Certificaten 3.

Advertentiën.

Bij JOH. NOMAN EN ZOON, te *Zalt-Bommel*, en alom, kan men inteekenen op eene

NIEUWE EN GOEDKOOPE UITGAAF DER

Bijdragen tot de Huishouding van Staat

IN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN,

VERZAMELD TEN DIENSTE DER STATEN-GENERAAL,

DOOR

GIJSBERT KAREL GRAVE VAN HOGENDORP.

ONDER TOEZIGT VAN DEN HEER

MR. J. R. THORBECKE.

Dit werk zal worden uitgegeven in afleveringen in Roijal Formaat, met eene nieuwe fraaije duidelijke letter, — slechts 50 centen de Aflevering kosten, en in 40 Afleveringen geheel compleet zijn.

☞ Uitvoerige PROSPECTUS van dit Werk is alom GRATIS te bekomen.

(293)

Gedrukt bij G. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.